

Zagreb, 19.5.2026.

VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

putem

TRGOVAČKOG SUDA U ZAGREBU

Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11
10000 Zagreb

Posl. br.: St-1329/2022

Pravna stvar:

Dužnik: **Naziv: DIV GRUPA d.o.o.**
OIB: 33890755814
Adresa sjedišta: Bobovica 10 A, Samobor
zastupano po punomoćniku Goranu Jujnoviću Lučiću, odvjetnik u JUJNOVIĆ LUČIĆ MARKOVIĆ
IVANDIĆ GALIĆ Odvjetničko društvo d.o.o., Strojarska cesta 20/XXIII, Zagreb

Radi: predstečaja;

Dostaviti: sudu e-komunikacijom;

Prilozi: Bez priloga;

Primjerci: 1x (jednostruko);

OČITOVANJE DUŽNIKA

na odgovor razlučnog vjerovnika Addiko Bank d.d. na žalbu

JUJNOVIĆ LUČIĆ MARKOVIĆ IVANDIĆ GALIĆ Odvjetničko društvo d.o.o.

A: Strojarska cesta 20/XXIII, Zagreb, HR-10000, **T:** +385 1 481 9090, **F:** +385 75 802 060, **E:** info@jlm.hr, **W:** www.jlm.hr,
Trgovački sud u Zagrebu, **MBS:** 081065569, **OIB:** 46736017727, Zagrebačka banka d.d., **IBAN:** HR2623600001102575428
Temeljni kapital 47.000,00 EUR uplaćen u cijelosti; direktor: Goran Jujnović Lučić

- I/ Dužnik je zaprimio Odgovor na žalbu razlučnog vjerovnika Addiko Bank d.d. (u daljnjem tekstu: „Addiko“) od 12. svibnja 2026. godine (u daljnjem tekstu: „Odgovor“).

Dužnik se ovim podneskom očituje na navode Addika u dijelu koji se odnosi na trenutak nastupa pravnih učinaka zaključenja predstečajnog postupka, a koji su pravno i činjenično neutemeljeni te zasnovani na pogrešnom tumačenju mjerodavnih odredbi Stečajnog zakona (u daljnjem tekstu: „SZ“).

- III/ Osnovna teza iz Odgovora je *de facto* da novo rješenje o zaključenju predstečajnog postupka od 25. ožujka 2026. godine treba proizvoditi pravne učinke od 20. prosinca 2023. godine, odnosno od dana donošenja prvog (naknadno ukinutog) rješenja o zaključenju. Dužnik tu tezu u potpunosti osporava.

Navedeni stav nije utemeljen u važećim propisima i u izravnoj je suprotnosti s elementarnim načelima procesnog prava te, u konačnici, dovodi do apsurdnih pravnih posljedica koje Addiko nastoji pripisati suprotnom stajalištu.

- 2.1. Addiko u svom Odgovoru analogijom primjenjuje čl. 65. st. 2. SZ-a na zaključenje predstečajnog postupka, a koji argument je metodološki neosnovan.

Članak 65. st. 2. SZ-a propisuje da ako rješenje o otvaranju predstečajnog postupka u povodu žalbe bude ukinuto, a u ponovnom postupku predstečajni postupak ponovno bude otvoren, smatra se da su pravne posljedice otvaranja nastupile u trenutku objave prvog rješenja o otvaranju.

Radi se o iznimno preciznoj zakonskoj normi kojom je zakonodavac izričito i taksativno uredio jednu specifičnu procesnu situaciju koja se isključivo odnosi na retroaktivni učinak ponovljene odluke o otvaranju predstečajnog postupka. Smisao te odredbe vezan je uz poseban kontekst i pravni režim otvaranja predstečajnog postupka budući da se upravo od trenutka otvaranja računaju zakonski rokovi, datumi za pobijanje pravnih radnji te nastup zabrana iz čl. 67. SZ-a.

U tom kontekstu je zakonodavac svjesno propustio unijeti identičnu ili sličnu odredbu za zaključenje predstečajnog postupka kao izraz jasne normativne odluke da nema retroaktivnih pravnih učinaka zaključenja predstečajnog postupka.

Dužnik ističe da je u hrvatskom pravnom poretku primjena analogije moguća isključivo u situaciji nenormirane pravne praznine.

U tom kontekstu je nedvojbeno da se na predmetno pravno pitanje ne može primjenjivati analogija budući da SZ sadržava jasne i precizne odredbe kojima se izrijekom uređuju pravni učinci zaključenja predstečajnog postupka, a koji su regulirani čl. 74.a SZ-a.

Dužnik također smatra potrebnim istaknuti da je pravni institut zaključenja postupka već ranije uveden u SZ kroz odredbe čl. 344. SZ-a, a kojim je zaključenje stečajnog postupka nakon donošenja stečajnog plana regulirano na gotovo identičan način određen čl. 74.a SZ-a.

Stoga, uvažavajući okolnost da se predstečajni postupak *de facto* vodi uz odgovarajuću primjenu odredbi SZ-a kojima je regulirano donošenje stečajnog plana te činjenicu da je sudska praksa zauzela jasne i precizne stavove vezano uz pravne učinke zaključenja stečajnog postupka, nedvojbeno je da ne postoji pravna praznina u odnosu na pravne učinke zaključenja. U tom smislu navodi Addika iz Odgovora *de facto* predstavljaju proširujuće tumačenje jasne zakonske odredbe.

- 2.2. Dužnik ističe da je ranije rješenje o zaključenju od 20. prosinca 2023. godine ukinuto odlukom Vrhovnog suda Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: „VSRH“) od 10. lipnja 2025. godine, a što predstavlja konstitutivnu odluku u predmetnom postupku.

Rješenjem o ukidanju VSRH je utvrdio da ranije rješenje o zaključenju nije ispunjavalo propisane pretpostavke iz čl. 74.a SZ-a budući da prvostupanjski sud nije prethodno ispitao je li dužnik ispunio sve propisane obveze.

Bitno je istaknuti da je osnovna pravna posljedica ukidanja odluke da ukinuta odluka prestaje egzistirati u pravnom poretku i proizvoditi pravne učinke.

Međutim, Addiko neosnovano smatra da ukinuta odluka može biti izvor retroaktivnih pravnih učinaka, unatoč tome što ju je VSRH istu proglasio nevaljanom. Taj stav je u suprotnosti s temeljnim načelom procesnog prava budući da ukinuta odluka ne može biti pravna osnova (temelj) za retroaktivno nastupanje pravnih učinaka zaključenja.

Nelogičnost takvog stava se ogleda u činjenici da je VSRH utvrdio da ranije rješenje o zaključenju nije ispunjavalo zakonske pretpostavke, a Addiko pak s druge strane zahtijeva da upravo to ukinuto rješenje bude temelj retroaktivnih pravnih učinaka zaključenja.

Dužnik ističe da je ukinuto rješenje o zaključenju proizvodilo pravne učinke dok je egzistiralo pa je stoga je dužnik bio ovlašten obavljati redovno poslovanje i izvršavati plaćanja. S druge strane novo rješenje o zaključenju predstavlja novu konstitutivnu odluku koja jedina trenutno ispunjava pretpostavke čl. 74.a SZ-a te od koje teku rokovi određeni planom restrukturiranja.

- 2.3. Addiko u Odgovoru pogrešno izvodi zaključak temeljem na čl. 74.a st. 1. SZ-a, prema kojemu sud donosi rješenje o zaključenju „čim“ rješenje o potvrdi plana restrukturiranja postane pravomoćno, kao argument za tezu da je ključni materijalnopравни trenutak datum pravomoćnost plana restrukturiranja (19. rujna 2023. godine).

Određba čl. 74.a st. 1. SZ-a regulira isključivo obvezu suda, odnosno nalaže prvostupanjskom sudu da bez odgode pristupi donošenju rješenja o zaključenju čim plan restrukturiranja postane pravomoćan (a što odgovara intenciji zakonodavca u odredbama SZ-a kojima se regulira zaključenje stečajnog postupka). Dužnik ističe da se radi isključivo o procesnoj obvezi suda, a ne o normativnom uređenju trenutka nastupa materijalnopravnih učinaka zaključenja.

Materijalnopравни učinci zaključenja predstečajnog postupka nastupaju pravomoćnošću odluke o zaključenju predstečajnog postupka. Naime, odredba čl. 74.a st. 1. SZ-a ni na koji način ne isključuje tu temeljnu procesnu logiku, a koja analogno slijedi procesno uređenje zaključenja stečajnog postupka sukladno SZ-u.

- 2.4. Dužnik ističe da su neosnovani i pogrešni zaključci Addika kojima tvrdi da prihvaćanje dužnikova stava znači da su određene obveze dužnika vršene suprotno čl. 67. SZ-a, te da bi predstečajni postupak trajao četiri godine protivno čl. 63. SZ-a.

Čl. 67. SZ-a jasno je propisano da se zabrane primjenjuju isključivo za vrijeme trajanja predstečajnog postupka. Nakon donošenja, odnosno pravomoćnosti prvog rješenja o zaključenju dužnik je imao legitimnu osnovu za nastavak redovnog poslovanja. Do ukidanja toga rješenja odlukom VSRH od 10. lipnja 2025. godine, dužnik je bio u situaciji u kojoj mu valjana sudska odluka nije zabranjivala nikakvo postupanje.

U pogledu čl. 63. SZ-a bitno je istaknuti da duljina predstečajnog postupka nije uzrokovana radnjama dužnika. Naime, dužnik je u ranijem postupku izvršio sve svoje obveze unutar zakonom propisanih rokova te je unutar propisanog roka potvrđen plan restrukturiranja dužnika.

Revizijsku odluku VSRH-a od 10. lipnja 2025. godinu inicirao je vjerovnik Kontrours d.o.o., a duljina postupka izravna je posljedica sudskog ispitivanja valjanosti prvog rješenja o zaključenju.

Stoga pozivanje na čl. 63. SZ-a ne može ići na teret dužnika niti implicirati retroaktivno datiranje učinaka novog rješenja o zaključenju, a budući bi takvo tumačenje, suprotno navodima Addika, izravno povrijedilo ustavna i konvencijska prava Dužnika.

Dužnik nije na bilo koji način utjecao na trajanje predmetnog postupka niti isti može na bilo koji način utjecati na pravne učinke pojedinih odluka nadležnih sudova.

- 2.5. Navodi iz Odgovora vezano uz postojanje legitimnih očekivanja vjerovnika glede rokova sadržanih u planu restrukturiranja su jednako primjenjivi i na legitimna očekivanja Dužnika.

Pravomoćno potvrđenim planom restrukturiranja sve pravne radnje te sami početak otplate tražbina vjerovnika izričito su vezani uz pravomoćno zaključenje predstečajnog postupka. Dužnik ističe da to nije slučajna formulacija i/ili konstrukcija dužnika, već ista odražava suštinsku logiku predstečajnog postupka (a u krajnjem slučaju i stečajnog postupka) u kojoj se datum zaključenja koristi kao polazna točka svih obveza iz plana restrukturiranja.

Upravo je to stav koji je dužnik konzistentno zastupao pred sudom budući da dužnik ni na koji način nije u mogućnosti utjecati na (i) procesnu dinamiku suda, (ii) pravne radnje vjerovnika (stranaka) u postupku te (iii) odluke viših sudova. Naime, upravo radi pravne sigurnosti i izbjegavanja bilo kakvog proizvoljnog tumačenja, početak tijeka rokova za izvršavanje obveza iz plana restrukturiranja je vezan za pravomoćno zaključenje (okončanje) predstečajnog postupka sukladno jasnoj logici SZ-a.

S obzirom na to da je VSRH ukinuo ranije rješenje o zaključenju, predstečajni postupak se iznova vodi te dužnik nije ovlašten izvršavati obveze određene planom restrukturiranja do donošenja i pravomoćnosti novog rješenja o zaključenju.

Svako drugačije tumačenje dovelo bi do toga da se obveze iz plana restrukturiranja izvršavaju bez pravne osnove budući da obveze dospijevaju „zaključenjem“, a zaključenja formalno (procesno) nastupa pravomoćnošću rješenja o zaključenju.

Addikovo tumačenje stoga ne štiti legitimna očekivanja vjerovnika, već ih izravno narušava. Vjerovnici su glasali za plan restrukturiranja te prihvatili određeni odgovorni period u pretpostavci da „zaključenje“ znači valjano zaključenje s punim pravnim učinkom, a ne retroaktivno datiranje prema prethodno poništenoj odluci.

- 2.6. Pozivanje Addiko na načelo pravne sigurnosti zajamčeno čl. 29. Ustava Republike Hrvatske i čl. 6. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda *upravo isključuje mogućnost da se pravni učinci vežu uz ukinutu sudsku odluku.*

Pravna sigurnost zahtijeva da pravne posljedice izviru iz valjanog i egzistirajućeg pravnog akta. VSRH je u tom smislu ukidanjem ranijeg rješenja o zaključenju izrazio pravni stav da to rješenje nije valjano. Prihvatiti da ono ipak retroaktivno proizvodi pravne učinke značilo bi zaobići samu svrhu revizijskog postupka te dovesti u pitanje autoritet ukidne odluke VSRH-a.

Dužnik se od donošenja revizijske odluke VSRH-a do donošenja novog rješenja o zaključenju nalazio u stanju pravne neizvjesnosti isključivo zbog ukidanja prvog rješenja, a ne zbog vlastita postupanja.

Načelo pravne sigurnosti štiti upravo dužnika na način da svoja prava i obveze može uskladiti prema valjano donesenim sudskim odlukama, a ne prema retroaktivnim reinterpretacijama ukinutih akata.

- 2.7. Dužnik u pogledu sustavnog tumačenja mjerodavnih odredbi SZ-a smatra potrebnim naglasiti da je zakonodavac bio dosljedan u razlikovanju triju vremenskih točaka od značaja za predstečajni postupak: (i) otvaranje postupka, (ii) pravomoćnost rješenja o potvrdi plana restrukturiranja te (iii) zaključenje predstečajnog postupka. Navedeno slijedi i logiku normativnog uređenja stečajnog postupka te svaka od tih točaka proizvodi specifične pravne učinke propisane različitim odredbama SZ-a.

Addiko u Odgovoru miješa učinke pravomoćnosti plana restrukturiranja s učincima zaključenja predstečajnog postupka. Dok pravomoćnost plana uređuje *sadržaj* prava i obveza stranaka (iznose dugovanja, načine i rokove namirenja tražbina i dr.), zaključenje predstečajnog postupka uređuje *početak* provedbe tih obveza (kada ih se počinje izvršavati). Te su dvije dimenzije konceptualno te normativno u potpunosti odvojene, što potvrđuje i sam tekst plana restrukturiranja.

Na to upućuje i sam čl. 74.a st. 1. SZ-a, koji propisuje dužnost suda da *što hitnije* po pravomoćnosti plana

restrukturiranja donese rješenje o zaključenju. Kada zakonodavac takvu hitnost propisuje, to znači da *zaključenje nije automatska posljedica pravomoćnosti plana restrukturiranja*, nego *posebna konstitutivna radnja* suda koja tek tada stvara uvjete za provedbu plana.

Stoga dužnik ističe da je zakonodavac svjesno i svrhovito odvojio predmetne trenutke i pravne posljedice istih, a u suprotnom zakonodavac uopće ne bi normirao trenutak zaključenja predstečajnog postupka te bi se isti smatrao okončanim pravomoćnošću plana restrukturiranja, a kao što je bio slučaj sa ranijim zakonodavnim uređenjem predstečajnog postupka.

- 2.8. Navodi Addika iz točke IV. Odgovora da bi dužnik u pojedinačnoj komunikaciji s vjerovnicima zauzimao drugačiji stav vezano uz pravne posljedice zaključenja nisu osnovani.

Dužnik je u svim podnescima dosljedno zastupao stajalište koje je u skladu s mjerodavnim odredbama SZ-a i samim tekstom potvrđenog plana restrukturiranja, koji izričito veže početak provedbe obveza uz pravomoćno zaključenje predstečajnog postupka.

Dužnik ima jasan i nedvojben stav da pravni učinci zaključenja nastupaju pravomoćnošću novog rješenja o zaključenju, a nakon čega počinju teći rokovi određeni prihvaćenim planom restrukturiranja.

Odluka VSRH je imala izravan utjecaj na legitimna očekivanja dužnika i vjerovnika, ali ista nema niti može imati za posljedicu bilo kakvo drugačije tumačenje jasnih i preciznih normi SZ-a.

- III/ Slijedom svega navedenog, dužnik smatra da su navodi i zaključci Addika iz Odgovora u potpunosti neosnovani, a posebice analogija s čl. 65. st. 2. SZ-a nije primjenjiva jer ta odredba nema zakonske osnove biti primijenjena na zaključenje predstečajnog postupka.

Ukinuta sudska odluka ne može biti osnova retroaktivnih pravnih učinaka, bez obzira na naknadnu ponovljenu odluku istog sadržaja, a budući da pravomoćno potvrđeni plan restrukturiranja izričito vezuje početak provedbe obveza uz pravomoćno zaključenje predstečajnog postupka. U tom smislu je pravomoćnost novog rješenja o zaključenju mjerodavni datum od kojega teku rokovi za ispunjenje obveza iz plana.

Načelo pravne sigurnosti zahtijeva da se pravni učinci zaključenja računaju tek od valjane i pravomoćne odluke o zaključenju te isto slijedi jasnu zakonodavnu logiku SZ-a kojima je uređeno zaključenje stečajnog postupka, a uz odgovarajuću primjenu načela i pravila parničnoga postupka u postupku pred trgovačkim sudovima sukladno čl. 10. SZ-a.

**Dužnik
po punomoćniku:**